

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/88/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119270112
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6119270112.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX D. R., zastúpeného: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Pribinova 9, 940 02 Nové Zámky, IČO: 36 813 401, proti žalovaným: 1. O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XXX, 2. O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XXX, zastúpeným: JUDr. Ivana Starzyková, advokátka, so sídlom M. R. Štefánika 14, 942 01 Šurany, o zaplatenie sumy 12 400 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. septembra 2021 č.k. 6C/82/2019-352, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovanému v prvom rade (výrok II.), v napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovanému v druhom rade (výrok III.) a vo výrokoch o trovách konania (IV. a V.) **p o t v r d z u j e**.

II. Návrh žalovaných v prvom a druhom rade na prerušenie konania zo dňa 28.02.2022 **zamietá**.

III. Žalovaní v prvom a druhom rade majú nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 576,22 eura a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 576,22 eura od 21.04.2019 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol (výrok II.). Žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol (výrok III.). Žalovanému v 1. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86,70 % s tým, že o výške trov konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Žalovanému v 2. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok V.). Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný v 1. rade má na pozemkoch žalobcu stavby vo svojom výlučnom vlastníctve. Stavby sa nachádzajú na pozemkoch evidovaných na LV č. XXXX, parc. č. XXXX o výmere 705 m², parc. č. XXXX o výmere 885 m², parc. č. XXXX o výmere 895 m², parc. č. XXXX o výmere 346 m², parc. č. XXXX o výmere 1010 m², parc. č. XXXX o výmere 146 m² a parc. č. XXXX o výmere 47 m². Okrem toho žalovaný v 1. rade užíva prístupovú cestu k týmto parcelám, ktorá je zapísaná na LV č. XXXX pod parc. č. XXXX a má výmeru XXXX m². Nepovažoval za správne tvrdenie právnej zástupkyne žalovaných, že žalovaný v 1. rade užíva iba časť cesty. Výpočet, podľa ktorého má žalovaný v 1. rade užívať iba časť cesty tak, ako ho

uviedla právna zástupkyňa žalovaných v záverečnej reči, nevychádza zo žiadnych reálnych dôkazov. Preto dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade užíva parcely vo vlastníctve žalobcu v celkovej výmere 4034 m² stavby + 3544 m² cesta, spolu teda 7578 m².

1.3. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku znalca Ing. O. č. 59/2017, podľa ktorého bola cena týchto parciel v roku 2017 vo výške 0,104 eur/m², cena za jeden rok je teda 7578 x 0,104 = 788,11 eura. Žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za dva roky od 21.04.2017 do 21.04.2019, preto výsledná suma za užívanie parciel žalovaným v 1. rade, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, je vo výške 1576,22 eura. Z uvedených dôvodov žalobe, ktorá sa týka žalovaného v 1. rade čo do istiny v tejto časti vyhovel.

1.4. Súd prvej inštancie uviedol, že výklad užívania pozemku, keď je na ňom postavená stavba vo vlastníctve stavby odlišného od vlastníka pozemku bol dostatočne vysvetlený v uznesení NS SR sp.zn. 8Cdo 186/2018 zo dňa 17.06.2019, ktorý uviedol „...je potrebné pod týmto pojmom rozumieť umiestnenie samotnej stavby na cudzí pozemok. Jej samotné umiestnenie totiž bráni vlastníkovi pozemku, tento užívať riadnym spôsobom. K obohateniu vlastníka stavby potom dochádza už zo samotného titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie užívať stavbu. Je potom výlučne vecou jeho rozhodnutia, či bude stavbu užívať sám, alebo ju bezplatne alebo odplatne prenechá inému. Povinnosť poskytovať náhradu vlastníkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, stíha vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo. Z rovnakých dôvodov nie je podstatné ani to, či prípadne komu prináša užívanie stavby zisk. Poskytnuté plnenie je plnením bez právneho dôvodu a bezdôvodne sa teda obohatil ten, kto je vlastníkom stavby na cudzom pozemku a nie napr. jej nájomca. Je potrebné si uvedomiť, že pod „užívaním cudzieho pozemku“ je potrebné v tomto prípade chápať jeho zastavanie cudzou stavbou (nie užívanie samotnej stavby)“. Konštatoval, že bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný v 1. rade užíva časť parciel vo vlastníctve žalobcu tým, že sa na týchto parcelách nachádzajú stavby vo vlastníctve žalovaného v 1. rade, resp. cesta, ktorú žalovaný v 1. rade nepochybne, ako prístupovú cestu k stavbám v jeho vlastníctve, užíva.

1.5. Súd prvej inštancie nemal prekážané, že by žalovaný v 1. rade využíval aj zvyšnú časť areálu tak, ako to tvrdil žalobca. Táto skutočnosť nebola preukázaná žiadnym relevantným dôkazom. Fotodokumentácia doložená do spisu nepreukazuje, že by zvyšnú časť areálu užíval žalovaný v 1. rade alebo, že by veci, ktoré sú vo zvyšnej časti areálu patrili žalovanému v 1. rade. Nemal preukázané, že by sa žalobca nejakým spôsobom domáhal užívacieho práva k zvyšnej časti svojho areálu. Ani konštatovanie znalca L.. O. v znaleckom posudku č. 31/2020 o tom, že umiestnenie stavieb obmedzuje užívanie zvyšnej časti pozemku na 60-70 % nepreukazuje, že by žalovaný v 1. rade zvyšnú časť areálu užíval, alebo že by sa žalobca nejakým spôsobom zvyšnej časti užívania areálu domáhal. Preto žalobu voči žalovanému v 1. rade čo zvyšnej časti istiny zamietol.

1.6. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd prvej inštancie nemal preukázané, že by žalovaný v 2. rade užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu akýmkoľvek spôsobom. Skutočnosť, že bol v areáli viackrát videný ešte neznamená, že by uvedený areál užíval. Jeho vysvetlenie, že chodí dávať pozor na stavby vo vlastníctve svojho syna, žalovaného v 1. rade, považoval súd prvej inštancie za dostatočné. Preto žalobu voči žalovanému v 2. rade v plnom rozsahu zamietol.

1.7. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania z istiny odo dňa podania žaloby dňa 21.04.2019. Konštatoval, že nie je pravdou, že by žalovaný v 1. rade nevedel, že sa voči nemu žalobca domáha plnenia z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Bolo preukázané, že na Okresnom súde Nové Zámky prebieha pod sp.zn. 17C/74/2017 obdobné konanie, v ktorom sa žalobca domáha zaplata náhrady za užívanie svojich nehnuteľností od 21.04.2015 do 21.04.2017. Žalovaný v 1. rade teda mal a mohol rozumne predpokladať, že ak nebude žalobcovi platiť za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu môže sa dostať s úhradou týchto platieb do omeškania.

1.8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný v 1. rade bol voči žalobcovi úspešný v rozsahu 86,70 %, preto mu priznal náhradu trov konania vo výške 86,70 %. Žalovaný v 2. rade bol voči žalobcovi úspešný na 100 %, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie voči výrokom v druhej až piatej vete a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 10 823,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 21.04.2019 do zaplata. Žalovaný v 2. rade je povinný spolu so žalovaným v 1. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1 576,22 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 21.04.2019 do zaplata. Žalobca má nárok voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvodil, že súd prvej inštancie v napadnutých výrokoch dospel

na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP).

2.2. Tvrdil, že od začiatku konania poukazoval na to, že žalovaní disponujú kľúčmi od celého areálu, v rozhodnom období bol tento areál žalovanými uzamknutý a bez ich súhlasu sa doň nebolo možné dostať. To vyplynulo aj z vyjadrenia žalovaného v 1. rade k odporu, kde uviedol, že areál uzamkol z dôvodu bezpečnosti iných ľudí, čo však nie je relevantné. Podstatné je, že areál bol uzamknutý celý žalovanými a z toho dôvodu ho mohli efektívne užívať len žalovaní. Kľúčmi od areálu disponoval v rozhodnom období žalovaný v 2. rade a kto sa chcel dostať dnu, musel požiadať žalovaného v 2. rade o sprístupnenie. Pokiaľ sa žalovaní bránili, že do areálu vedie aj iná prístupová cesta, ohliadkou bolo potvrdené, že iná prístupová cesta pre autá nie je. Vylomený plot na niekoľkých miestach, cez ktorý by sa teoreticky dalo prejsť pešo nemôže byť považovaný za prístupovú cestu. Pokiaľ by do areálu viedla aj iná cesta, uzamykanie areálu žalovaným v 2. rade by nemalo žiaden význam. Záznamami z OO PZ Šurany bolo preukázané, že žalobca a jeho syn R. M. ml. sa viackrát v priebehu rozhodného obdobia snažili dostať do areálu, ktorý bol zamknutý. Za tým účelom opakovane vyvolali hliadku. Žalobca predložil fotodokumentáciu za účelom preukázania uzamknutia areálu, ako aj za účelom preukázania užívania žalovanými. Z uvedených dôvodov namietal, že záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého by žalobcovi mala patriť náhrada za užívanie len tej časti pozemkov, na ktorých sú postavené stavby a prístupová cesta, je nesprávny, keďže spôsob užívania areálu žalovanými mu znemožňuje užívanie jeho majetku v celosti. Tiež je celkom nemožné využiť pozemky, ktoré má vo vlastníctve na podnikanie alebo ich predať, a to z dôvodu rozmiestnenia budov žalovaného v 1. rade na pozemkoch. Poukázal na závery vyplývajúce zo znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že stavby na pozemkoch znemožňujú ich využitie na 60-70 %.

2.3. Trval na tom, že zaviazaní k náhrade za užívanie by mali byť obaja žalovaní, nakoľko obaja areál užívajú, pričom žalovaný v 2. rade areál užíva dokonca častejšie a pravidelnejšie ako žalovaný v 1. rade. On je tou osobou ktorá uzamykala areál od počiatku, s ním aj žalobca rokoval ohľadom uzavretia nájomnej zmluvy v minulosti. Bezdôvodné obohatenie vzniká na základe faktického užívania bez právneho dôvodu, nie len výlučne z titulu vlastníckeho práva k stavbám, ktoré stoja na pozemkoch iného vlastníka z toho dôvodu má žalobca za to, že bezdôvodné obohatenie vzniká aj na strane žalovaného v 2. rade.

2.4. Zopakoval, že svojvoľné uzamykanie areálu žalovanými je protiprávnym konaním na ich strane a následky z toho plynúce nemôžu byť vyhodnocované v neprospech žalobcu. Pri posúdení náhrady za užívanie je potrebné vziať do úvahy reálnu možnosť využitia pozemkov žalobcom za okolností, za ktorých ich využívajú žalovaní. Trval na tom, že vzhľadom na rozsah a spôsob užívania areálu žalovanými by mu mala patriť náhrada za užívanie za všetky pozemky a nie len za jednotlivé čiastkové výmery konkrétnych stavieb, nakoľko práve v dôsledku toho, že areál si prakticky „prisvojili“ žalovaní, žalobca nemá možnosť mať zo svojho vlastníckeho práva úžitky. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co 60/2017.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. až V. považujú za vecne správny. Žalovaný v 2. rade od začiatku namietal neexistenciu svojej pasívnej legitímácie, preto sa stotožňuje s 3. výrokom rozsudku, ktorým bola žaloba voči nemu zamietnutá, a s 5. výrokom, ktorým mu súd prvej inštancie priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný v 2. rade fakticky užíval pozemky žalobcu, či dokonca celý tzv. areál. Žalovaný v 1. rade neužíva všetky pozemky žalobcu, užíva pozemky, zastavané stavbami, ktoré sú užívania schopné stavby. Napriek tomu, že väčšina stavieb je v dezolátnom neužívania schopnom stave, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku znalca Ing. S. O. č. 59/2017, je si vedomý toho, že sa jedná o jeho stavby, stojace na cudzom pozemku. K týmto stavbám, ktoré sa nachádzajú v zadnej časti pozemku žalobcu, žalovaný v 1. rade ani nechodí, nevykonáva tam žiadnu činnosť, preto nevidí dôvod v tom, aby platil za všetky pozemky žalobcu náhradu za užívanie. Bolo preukázané, že na pozemkoch žalobcu stoja aj stavby PD O. od ktorého si žalobca neuplatňuje žiadnu náhradu. Žalobca sa v odvolaní, ani v priebehu konania, k tejto skutočnosti nevyjadril. Žalobca umožnil na svojom pozemku vybudovanie vysielача pre spoločnosť 02 Slovensko a umožňoval parkovanie kamiónu, teda časť pozemku a prístupových ciest užíval. Preto nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že mu žalovanými v 1. a 2. rade bolo bránené v užívaní vlastného pozemku a že nemá možnosť mať zo svojho vlastníckeho práva k pozemkom úžitky, nakoľko poberá nájomné od spoločnosti 02 Slovakia, s.r.o., a tiež poberal nájomné za prenájom pozemku na parkovanie kamiónu. Aj v rámci obhliadky bolo preukázané, že žalovaný v 1. rade neužíva celý tzv. areál žalobcu, ktorý je v dlhodobom neudržiavanom stave, zarastený vysokými krovinami a uloženým suťovým stavebným odpadom. K zadnej časti pozemku sa nedá riadne ani dostať. Žalovaný v 1. rade nebránil a ani nebráni žalobcovi užívať svoje pozemky, ani

vstupovať na ne. Dôvodom uzamknutia brány bolo zabránenie vstupu cudzím osobám, hlavne deťom, kvôli bezpečnosti, ako aj zabráneniu dovozu odpadu. V čase, kedy bola brána odomknutá, tretie osoby dovážali na pozemky žalobcu odpad a stavebnú suť. Žalovaný v 2. rade sa osobne snažil odovzdať žalobcovi kľúče od zámky na vstupnej bráne, avšak žalobca ich odmietol prevziať. Žalobca užíva časť svojho areálu tým, že prenajal časť pozemku v prospech spoločnosti 02 Z. s.r.o. na výstavbu vysieľača, a za trvania súdneho sporu prenajal časť zo svojho pozemku tretej osobe na účely parkovania kamiónu s tým, že vodič tohto kamiónu si vypýtal kľúč od vstupnej brány, čo odôvodnil tým, že to povedal žalobca. Stavby žalovaného v 1. rade sú umiestnené v prvej polovici pozemku žalobcu, preto druhú polovicu pozemku môže žalobca obhospodarovať. Pozemok je určený na poľnohospodársku výrobu, ale žalobca nepreukázal svoj podnikateľský zámer na vykonávanie takejto, ani inej činnosti. Navrhovali, aby odvolací súd rozsudok vo všetkých napadnutých výrokoch potvrdil ako vecne správny a priznal im náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v plnej výške.

4. Žalobca vo vyjadrení z 31.01.2022 uviedol, že sa pridrižiava svojej právnej a skutkovej argumentácie uvedenej v odvolaní a počas konania pred súdom prvej inštancie. Preukázal, že žalovaní užívajú areál s pozemkami v jeho vlastníctve v celom rozsahu, pričom v rozhodnom období ako jediní disponovali kľúčmi od areálu, tento uzamykali. Nemal možnosť vstupu do areálu, lebo kľúče od hlavnej brány mali výlučne žalovaní a iný vstup pre motorové vozidlá do areálu nie je možný. Vysielač bol na pozemku umiestnený tak, že žalovaní boli požiadaní k sprístupneniu areálu pri vybudovaní vysieľača a ďalej už nebola potreba opakovaného prístupu k nemu. Nebolo jeho povinnosťou preukazovať žalovaným, aký má podnikateľský zámer na pozemkoch, čo ani nie je podmienkou úspešného uplatnenia nároku v tomto konaní. Je nepochybné, že pokiaľ nemá riadne umožnený prístup do areálu, nemôže v ňom žiadnu činnosť vykonávať. Navyše hodnota pozemkov pod stavbami je výrazne znížená práve v dôsledku stavieb žalovaného v 2. rade, pričom skutočnosť, že niektoré sú v dezolátnom stave negatívne ovplyvňuje možnosť užívania pozemkov, aj keby tam prístup mal, nakoľko sú v niektorých prípadoch aj životu nebezpečné. Za stav stavby zodpovedá jej vlastník.

5.1. Žalovaný v 1. rade podal v zákonnej lehote odvolanie proti prvému a štvrtému výroku a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu v časti týkajúcej sa obvyklého nájomného za užívanie celej výmery prístupovej cesty na prac. č. XXXX zamietne. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP.

5.2. Uviedol, že v priebehu konania si bol vedomý povinnosti zaplatiť žalobcovi, ako vlastníkovi pozemkov zastavaných jeho stavbami, primeranú náhradu za užívanie. Nesúhlasil však s výmerou 59840 m² a teda ani s výškou žalovanej sumy. S poukazom na vykonané dokazovanie tvrdil, že reálne vie užívať a aj užíva iba dve stavby, stavbu súp. č. XXX na parc. č. XXXX (administratívna budova) a stavbu súp. č. XXX ta parc. č. XXXX (sklad). Ostatné stavby sa nedajú užívať, dlhodobo, niekoľko rokov ich neužíva ani k nim nechodí. Dve stavby, ktoré užíva, sa nachádzajú na pozemkoch žalobcu v prednej časti tzv. areálu pri vstupnej bráne. Výmera pozemkov žalobcu zastavaná všetkými stavbami vo vlastníctve žalovaného v 1. rade je 4034 m², z uvedenej výmery je výmera pozemkov zastavaných dvomi stavbami žalovaného v 1. rade, ktoré reálne užíva 1156 m² a výmera pozemkov zastavaných stavbami, ktoré neužíva je 2878 m². Na pozemkoch žalobcu má 6 stavieb umiestnených aj Poľnohospodárske družstvo O., v konkurze, ktoré podľa LV č. XXX zaberajú výmeru 2107 m² pozemkov žalobcu. Všetky stavby sú v súčasnosti užívania neschopné, avšak určité obdobie stavbu súp. č. XIX na parc. č. XXXX a súp. č. XXX na parc. č. XXXX užíval pán W. N. na chov líšok. Uvedené bolo preukazované v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky sp.zn. 17C/74/2017, ktorého predmetom je náhrada za užívanie pozemkov žalobcu za iné obdobie. Tvrdil, že užíva iba časť z prístupovej cesty parc. č. XXXX a to tú, ktorá vedie k stavbe na parc. č. XXXX a k stavbe na parc. č. XXXX. Reálne neužíva celú výmeru prístupovej cesty na parc. č. XXXX o výmere 3544 m², nakoľko neužíva ostatné stavby vzhľadom na ich technický stav. Navyše na LV č. XXXX pre kat. úz. O. je parcelným číslom XXXX zakreslená iba jedna prístupová cesta o celkovej výmere 3544 m² (vedúca stredom tzv. areálu od vstupnej brány do zadnej časti tzv. areálu), ktorá vedie aj k stavbám iného subjektu. Namietal, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne výmery prístupovej cesty, ktorú preukázateľne užíva žalovaný v 1. rade. K jeho stavbám na parc.č.XXXX a parc. č.XXXX sa dá dostať iba cez parc. č. XXXX, ktorá nie je evidovaná ako prístupová cesta a žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, v akej výmere žalovaný v 1. rade užíva túto parcelu. Preto nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, na základe ktorého bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1 576,22 eura ako náhradu za užívanie pozemkov zastavaných všetkými stavbami, ktoré vlastní vo výmere 4034 m² bez zohľadnenia ich reálneho stavu a nemožnosti užívania a náhradu za užívanie celej prístupovej cesty evidovanej na LV č. XXXX pre kat. úz. O. ako parc. č. XXXX o výmere 3544 m², teda spolu za výmeru 7578 m². Uvedený záver nevychádza z vykonaného dokazovania. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že užíva celú prístupovú cestu na parc.

č. XXXX o výmere 3544 m², a vysporiadal sa so skutočnosťou, že prístupová cesta vedie aj k stavbám vo vlastníctve Poľnohospodárskeho družstva O.. Prístupová cesta pokračuje aj ďalej ako sa nachádzajú jeho stavby. Preto napriek vykonanému dokazovaniu vec nesprávne právne posúdil.

5.3. Namietal voči priznanému úroku z omeškania od 21.04.2019. Tvrdil, že úrok z omeškania žalobcovi neprináleží odo dňa podania žaloby, keďže žalobca ho nevyzval na zaplatenie sumy 12 400 eur a to, že žalobca si od neho uplatňuje náhradu na zaplatenie obvyklého nájomného a v akej výške sa dozvedel až doručením platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 20.6.2019 č.k. 34Up/491/2019 dňa 24.6.2019. Do omeškania so zaplatením obvyklého nájomného sa dostal dňom 25.6.2019. V tejto časti napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.4. V prípade úspechu v odvolacom konaní žiadal vo štvrtom výroku upresniť percentuálnu mieru priznanej náhrady trov konania.

6. K odvolaniu žalovaného v 1. rade sa vyjadril žalobca písomne a uviedol, že mu patrí náhrada za užívanie celého areálu tak, ako je uvedené v žalobe. Rozmiestnenie stavieb žalovaného v 1. rade a ich havarijný stav mu znemožňujú využitie pozemkov na 60 a 70 %. V rozhodnom období bol areál uzamknutý a on sa doň nevedel dostať, preto nemohol svoje pozemky užívať v žiadnom rozsahu.

7. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení zo dňa 15.07.2022 uviedol, že s tvrdeniami žalobcu nesúhlasí. Poukázal na právoplatný rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25.06.2019 sp.zn. 17C/74/2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 08.12.2021 sp.zn. 5Co/127/2020. Zopakoval, že pozemok neuzamykal pre seba a snažil sa žalobcovi odovzdať kľúče od vstupnej brány.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie žalobcu s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovanému v 1. rade (výrok II.), v napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovanému v 2. rade (výrok III.) a vo výrokoch o trovách konania (IV. a V.), ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

9. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného v 1. rade odvolací súd zistil, že právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade doručila do spisu dňa 01.11.2021 dve podania, prvé bolo označené ako „všeobecná agenda“ (č.l. 384) a druhé bolo označené ako „Odvolanie“ (č.l. 385). Podľa výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe (č.l. (č.l. 390) dokument: Všeobecná agenda.asice bol podpísaný elektronicky platným podpisom. Dokument: odvolanie proti rozsudku OS NZ z 17.09.2021 č.k. 6C822019-352.pdf je bez podpisu a pečate. Následne súd prvej inštancie telefonicky vyzval právnu zástupkyňu žalovaného v 1. rade, aby zaslala čitateľné odvolanie (úradný záznam na č.l. 391). Právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade opätovne doručila do spisu dňa 04.11.2021 dve podania, prvé bolo označené ako „všeobecná agenda“ (č.l. 392) a druhé bolo označené ako „odvolanie“ (č.l. 393). Podľa výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe (č.l. 398) dokument: Všeobecná agenda.asice bol podpísaný elektronicky platným podpisom. Dokument: odvolanie.pdf je bez podpisu a pečate. Z uvedeného vyplýva, že odvolanie žalovaného v 1. rade doručené do spisu dňa 01.11.2021 a opätovne dňa 04.11.2021, bolo doručené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, ktorým je § 23 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), podľa ktorého podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Keďže žalovaný v 1. rade podal odvolanie, ktoré je považované za podanie vo veci samej, ktoré bolo jeho právnou zástupkyňou urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, bolo potrebné uvedené odvolanie, podľa § 125 ods. 2 CSP, dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Právna zástupkyňa tak v zákonom stanovenej lehote do desiatich dní neurobila, preto odvolací súd dospel k záveru, že na odvolanie žalovaného v 1. rade nie je možné prihliadať. (obdobne Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. februára 2022 č.k. II. ÚS 442/2021-41.).

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 12 400 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 400 eur od 21.04.2019 do zaplatenia. Žalovaný v 2. rade namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu dôvodiac, že nie je vlastníkom

stavieb postavených na pozemku žalobcu, stavby nevyužíva a nevykonáva v nich žiadnu činnosť. Žalovaný v 1. rade potvrdil, že je vlastníkom stavieb zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. O., reálne však tieto stavby neužíva a na pozemku žalobcu sú aj stavby vo vlastníctve iného subjektu. Nájomnú zmluvu so žalobcom nemá uzavretú, žalobca ho na uzavretie nájomnej zmluvy nevyzval. Súd prvej inštancie žalobe v časti nároku voči žalovanému v 1. rade vyhovel, v ostatnej časti voči žalovanému v 1. rade a voči žalovanému v 2. rade žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu je zamietajúca časť rozsudku súdu prvej inštancie a výroky o trovách konania predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

12. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Odvolací súd posudzujúc napadnutý rozsudok z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že žalovaný v 1. rade užíva časť parciel vo vlastníctve žalobcu tým, že sa na týchto parcelách nachádzajú stavby v jeho vlastníctve, resp. cesta, ktorú žalovaný v 1. rade užíva ako prístupovú cestu k svojim stavbám. Výmeru pozemku vo vlastníctve žalovaného zastavanú stavbami žalobcu v 1. rade ustálil na 4034 m² a výmeru prístupovej cesty na 3544 m², spolu 7578 m². Výšku bezdôvodného obohatenia mal preukázanú znaleckým posudkom znalca Ing. O. č. 59/2017, podľa ktorého bola cena týchto parciel v roku 2017 vo výške 0,104 eur/m², preto cena za jeden rok výmery 7578 m² je 788,11 eura a za dva roky od 21.04.2017 do 21.04.2019 je 1 576,22 eura. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade sa v žalovanom období obohatil na úkor žalobcu vo výške 1 576,22 eura, preto žalobe vo vzťahu k žalovanému v 1. rade čo do istiny v tejto časti vyhovel spolu s uplatneným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.04.2017 do zaplatenia. V ostatnej časti vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom, keďže nemal preukázané, že žalovaný v 1. rade využíval aj zvyšnú časť areálu, čo nepreukázala ani fotodokumentácia doložená do spisu ani konštatovanie znalca Ing. O. v znaleckom posudku č. 31/2020 o tom, že umiestnenie stavieb obmedzuje užívanie zvyšnej časti pozemku na 60-70 %. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd prvej inštancie rovnako nemal preukázané, že žalovaný v 2. rade užíval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu akýmkoľvek spôsobom. Odvolací súd sa s uvedenými závermi stotožnil. Odvolací súd považoval za vecne správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa trov konania (výroky IV. a V.). Keďže žalovaný v 1. rade bol v konaní pomerne úspešný správne mu súd prvej inštancie priznal nárok na pomernú náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorej rozsah aj správne vypočítal. Žalovanému v 2. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že bol v spore plne úspešný, vzhľadom na zamietnutie žaloby voči nemu. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoj rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. S tvrdením, že v rozhodnom období bol tento areál žalovanými uzamknutý a bez ich súhlasu sa doň nebolo možné dostať, z čoho malo vyplývať užívanie celého areálu žalovanými, sa odvolací súd nestotožnil. Žalovaní dostatočne zrozumiteľne vysvetlili dôvody uzamykania areálu, ktoré mali spočívať v bezpečnosti najmä detí, a ďalej v potrebe zabránenia vnášania odpadu do areálu cudzími osobami. Z hľadiska týchto dôvodov bolo uzamykanie areálu prospešné aj pre žalobcu. Pritom z obsahu spisu nevyplýva, že žalovaný v 1. rade odmietal vydať žalobcovi kľúče. Pokiaľ žalobca poukázal na znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že stavby iných subjektov na pozemku vo vlastníctve žalobcu znemožňujú jeho využitie na 60-70 %, uvedený argument nesvedčí v prospech tvrdenia, že celý areál užíva žalovaný v 1. rade, či dokonca obaja žalovaní, keďže z obsahu spisu vyplýva, že v areáli na nachádzajú aj stavby vo vlastníctve PD O. a stavba vo vlastníctve spoločnosti O2. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením, že zaviazaný k náhrade za užívanie by mal byť aj žalovaný v 2. rade, ktorý areál užíva dokonca častejšie a pravidelnejšie ako žalovaný v 1. rade, je tou osobou, ktorá uzamykala areál od počiatku, a s ním aj rokoval ohľadom uzavretia nájomnej zmluvy v minulosti. S uvedeným tvrdením sa dostatočne vyporiadal súd prvej inštancie v bode 27. napadnutého rozsudku. Navyše samotná skutočnosť, že žalovaný v 2. rade v minulosti rokoval o uzavretí nájomnej zmluvy so žalobcom nepreukazuje užívanie žalobcovho pozemku. Odvolací súd nespochybňuje tvrdenie

žalobcu, podľa ktorého bezdôvodné obohatenie vzniká na základe faktického užívania bez právneho dôvodu, iba dodáva, že faktické užívanie žalovaným v 2. rade nebolo preukázané.

16. Žalovaní v 1. a 2. rade podali dňa 28.02.2022 návrh na prerušenie konania do právoplatnosti veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky sp.zn. 4C/85/2021. V návrhu uviedli, že na Okresnom súde Nové Zámky prebieha pod sp.zn. 4C/85/2021 konanie o určenie vlastníctva, na základe žaloby, ktorou sa S. M. domáha voči R. M. určenia, že on je vlastníkom pozemkov evidovaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie O.. Z uvedených dôvodov tvrdili, že je daný dôvod na prerušenie tohto konania. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by ohľadom nehnuteľností na LV č. XXXX bolo vedené konanie o určenie vlastníctva, takáto žaloba mu nebola doručená, preto sa k návrhu na prerušenie konania nevedel vyjadriť.

17. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

18. Odvolací súd zistil, že konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 4C/85/2021 bolo uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16. februára 2022 č.k. 4C/85/2021-22 zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.03.2022. Z toho dôvodu dospel k záveru, že na prerušenie konania nie sú splnené predpoklady uvedené v ustanovení § 164 CSP.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovanému v 1. rade (výrok II.), v napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovanému v 2. rade (výrok III.) a vo výrokoch o trovách konania (IV. a V.), ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil a návrh žalovaných v 1. a 2. rade na prerušenie konania zo dňa 28.02.2022 zamietol.

20. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaní boli v odvolacom konaní úspešní. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).